

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

Tot el que sentireu en aquest programa ha passat.
Els fets i els llocs són reals.
Alguns diàlegs estan dramatitzats,
però el seu contingut consten documents
els surt de testimonis que eren en lloc dels fets.
En algunes descripcions, aquest programa podria ferir sensibilitats.
Relatem crims reals.
La realitat i la mort no entenen de sensibilitats.
Dijous 17 d'abril del 2008.
Són les 8 del matí i els treballadors de l'oficina
de la Caixa de Pensions del número 315
del Carrer Aragó de Barcelona arriben a l'entitat.
El primer que fan és activar el mecanisme d'obertura de la Caixa Força
abans d'obrir les portes als clients a dos quarts de nou.
El dia no comença amb bon peu.
Pocs minuts després entren a l'entitat dos individus armats
i s'enduen 52.000 euros.
És un atracament net i professional amb l'oficina buida de clients.
Quan la policia es posa a investigar
hi trobarà connexions internacionals.
Hola a tothom, sóc Carles Porta.
Gràcies per escoltar-nos.
Fa 14 anys l'escriptor Roberto Saviano
va venir a Barcelona a presentar el seu llibre Gomorra
on descriu els negocis de la Camorra Napolitana i va dir això.
Barcelona sembla una nàpols ordenada.
És una ciutat molt similar a nàpols.
Sembren una mica cosins en els aspectes positius,
però també en els negatius.
En aquest capítol descobrirem per què ho deia
i quines connexions hi havia entre Barcelona i la Camorra.
Us explicarem uns atracaments en violència
que hi va haver del 2002 al 2008
a entitats bancaris de tot l'estat
i que van posar la policia en estat d'alerta.
Els atracadors eren molt professionals
i s'enduien grans quantitats de diners, fins a 100.000 euros o més.
El modus operandi no s'havia vist mai
i la manera que tenien d'entrar i sortir del país
també va agafar els investigadors per sorpresa.
Intentarem posar llum a la foscor. Comencem.
If you are the dealer, I'm out of the game.
If you are the healer, means I'm broken and lame.
If thine is the glory, then mine must be the shame.

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

You want it darker, we kill the flame.
Grims. Per què m'atén?
Millified, crucified in the human frame.
A million candles burning for the help that never came.
You want it darker.
I'm ready, my lord.
El relat dels moments foscos de la nostra societat.
Grims. Amb Carles Porta.
Actualment els atracaments a oficines bancàries han baixat molt.
Les entitats han reforçat la seguretat
i, entre altres coses, disposen d'imatges de videovigilància molt bones.
A més, a la Caixa Forta ja no hi ha grans quantitats de diners en efectiu.
Però la primera dècada d'aquest segle el panorama era molt diferent.
Ramon Riudó és advocat penalista
i, en el cas que us expliquem avui,
va exercir l'acusació particular en nom de la Caixa.
Els atracaments a l'any 2008 es trobaven en un grau mitjana.
El sentit que hi havia una incidència mitjana,
ni molt alta, ni molt baixa.
D'aquesta manera, l'incidència d'atracaments a la ciutat de Barcelona
i Catalunya en general havia estat molt alta,
sobretot atracaments a marmada i gats a temes de drogodependències,
de heroïna, i, no obstant,
en 2005, 2006, 2007 hi havia una tendència més aviat a la baixa.
Tot i que era habitual, doncs que s'han produït d'esenes.
La història que us expliquem avui arrenca el 2008,
en un moment en què, tal com hem sentit en veu de l'advocat,
hi havia d'esenes d'atracaments.
El sergent dels Mossos d'Esquadra Ivan Boncosí,
que és qui va investigar el cas, hi posa xifres.
En aquella època, nosaltres, a l'any 2008,
teníem una mitja d'uns 175 més o menys,
175, 180 atracaments abans a Catalunya.
Ell lletrat Riudó explica que, en aquell moment,
hi havia dos perfils diferents d'atracadors.
En primer lloc hi hauria el perfil, sobretot, nacional,
que cometia un robatori amb violència i intimidació,
és a dir, que cometia un robatori,
podem fer servir certa violència d'una manera més bruta,
poc preparada, poc ideada,
i estava lligat a la drogota de dependència,
ja sigui per síndrome d'abstinència,
ja sigui per procurar-se d'uns diners
en els que s'ha de fer les seves necessitats de droga.

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

Aquest era un perfil més baix.
Normalment, la quantitat màxima que podien aconseguir és els diners d'un dispensador i un simple reintegrament. És a dir, són robatoris amb una escassa obtenció de votir. El segon perfil és el d'un atracador molt més professional.
Normalment amb connexions internacionals, o no necessàriament, però que preparaven i executaven un robatori que havia estat planificat bastants dies abans i que comptava amb un repartiment molt clar de papers, de funcions, entre dues o tres persones.
Són atracaments molt ben pensats que per començar calia fer una adequada selecció de les oficines bancàries que serien assaltades i que s'executaven d'una manera molt tranquil·la, neta i professional. Sobretot eren atracadors que podien tenir connexions internacionals i en aquests casos sí que obtenien un votí molt superior que el primer cas.
És el cas del que us estem explicant.
Som al 2008, és 17 d'abril dijous.
Són les 8 en punt del matí i dos treballadors de l'oficina de la Caixa de Pensions del carrer Aragó de Barcelona entren a la sucursal.
Abans d'obrir les portes als clients, a dos quarts de nou han de posar-ho tot a punt.
Comencem a obrir les caixes fortes que tenen el sistema de retard per després reobicar els diners on faci falta, si és el dispensador per atendre els clients o si s'ha de reposar algun caixa automàtic, etc.
En aquest moment ja s'havia accionat el retard de la Caixa Forta. Que ja s'havia accionat el retard de la Caixa Forta vol dir que ja havia començat l'obertura de la Caixa Forta que normalment és un procés que trigui uns 10 minuts.
Ja sabeu que és un sistema pensat per guanyar temps en cas que hi hagi un robatori, un atracament. Així els delinqüents no poden endur-se els diners al moment.
Dins de la sucursal del carrer Aragó hi ha el director de l'oficina i una treballadora.
En aquell moment arriba l'assotsdirectora.
I en aquest moment és abordat just a la porta per un dels atracadors. L'intimida amb una pistola i accedeixen a dins de la sucursal.

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

Un cop a dins de la sucursal a la vegada entra un segon atracador, aquest aniria armat amb un ganivet. Intimidien els treballadors i els conduïxen a la zona de Caixa, on hi ha la Caixa Forta.

Els dos atracadors porten els treballadors a la zona on hi ha la Caixa Forta i esperen que s'esgotin els 10 minuts de retard en l'obertura de dipòsit blindat.

Falta molt poc.

Hi ha una borsa de plàstic on ordenen que dipòsitin els diners.

Dipòsit en tots els diners, fins i tot.

Un dels treballadors li dona tot el pack de monedes que tenien a dins de la Caixa.

Els refusen les monedes i les llancen a la terra.

I automàticament els deixen tancats en aquesta zona de la Caixa Forta, que és una habitació que queda al fons de la sucursal.

La sal s'acabe en pocs minuts de forma ràpida i neta.

Els atracadors marxen amb un votí de 52.000 euros.

Els treballadors encara en estat de xoc s'afanyen a alertar el Departament de Seguretat de la Caixa.

Allà, de seguida s'adonen que no ha estat un cop com els altres.

La gran diferència es dona pel fet que la gran majoria de robatoris, fins i tot, dins del grup de professionals, tenen lloc a l'horari d'obertura de l'oficina.

I, per tant, necessàriament sempre hi ha clients que són testimonis i víctimes d'aquest fet delictiu.

En aquest supòsit, del cas dels atracadors del carrer Aragó, es va donar aquesta particularitat que no hi havia cap client per aquest motiu, perquè van entrar a les 8.

Estava molt calculat, perquè, justament, si entraven a les 8 a tot estirar, sortirien de la sucursal amb el votí, normalment deixant els treballadors tancats.

Tins d'habitació de la zona de la Caixa Forta, sobre un quart de nou.

Amb el qual cosa encara quedarien 15 minuts fins que l'oficina obrís al públic, que seria dos quarts a nou.

El Departament de Seguretat de la Caixa avisa la policia que en pocs minuts arriba l'oficina.

Ja apunta que són professionals, apunta que ja ho han fet abans, perquè saben actuar, que és saben a l'hora que han de fer-ho, com ho han de fer-ho, perquè trien aquella hora, perquè saben que en aquell moment són les Caixes Fortes.

Ja ho han planificat, l'han estudiat i han decidit fer el cop.

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

Recaria tenir la sang freda de poder salvar el retard,
que eren 10 minuts, cosa que els hi permetia obtenir tots els diners,
de circuit legal, mitjets,
que es trobaven a l'interior de la Caixa Forta.
Hi ha un element més que fa pensar en la policia,
que són atracadors professionals.
De la manera que tracten els treballadors.
He estat aquí a tots sense exercicis,
ni violència física, no van pegar ningú,
no els van escriure, eren ordres directes, clares,
amb un toc contundent, està clar que intimides amb les armes que portes,
però no van ser agressius, no els van pegar, no els van fer res.
Què veus que tenen un control de la situació?
L'atracament ha durat només 12 minuts.
Els treballadors se'ls han fet eternals, perquè han passat molta por,
i heu sentit que els atracadors anaven armats.
L'utilització ha tant curta distància d'un ganivet o d'una pistola,
amb aparència de ser real,
els hi causava una situació de moltes bales.
Alguns d'ells van necessitar sí, assistència mèdica psicològica,
almenys de manera puntual en els moments posteriors al fet delictiu.
Sobretot fet el que es diu un estrès post-traumàtic,
arrel d'un fet viscut i que comporta haver de tornar a treballar
a l'entitat bancària que el que succeia
és que tenien autèntic pànic a tornar a treballar.
De 100 vegades entrava algun client en un cas de moto.
Estaven en estat de pànic.
En aquest sentit, fins i tot van donar directius,
que ningú entrés, que ara coberta.
Ficció vos també que l'advocat ha parlat d'un ganivet
i d'una pistola amb aparència de ser real.
És a dir, no se sap si l'arma de foc era de veritat.
Seguim Lídia Oriols.
Els empleats de l'oficina expliquen a la policia
que la pistola o revolver era de color platejat mat,
una de les treballadores ho ha vist bé,
perquè quan els atracadors l'han obligat a anar cap a l'habitació
de la caixa forta, el que portava la pistola
li ha posat l'arma ben a prop del braç.
Els tres empleats han coincidit a fer-me
que la navalla que esgrimia el segon atracador
tenia una fulla d'uns 10 centímetres de llarg.
Més endavant tornarem a parlar de la pistola
i ja veureu si era o no de juguina.

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

Continuem.

Els treballadors els ha semblat que els delinqüents eren estrangers.

No s'ha vendit exactament d'on podrien ser,

però sí que fan un apunt que la manera de les quatre paraules
que havien dit que sí que són una mica estranger,

i les paraules molt bàsiques de donar els diners,

de obrir la caixa forta, estar quieto,

les típiques paraules que sols utilitzar

a l'hora d'intimidat o perpetrar un atracament.

La policia mireix si les càmeres de seguretat de l'oficina

han captat alguna imatge on es vegi la cara dels atracadors.

Sí que les imatges estan bé,

sí que creus que els veus el rostre,

i per tant, si els veguessis per carrera els podries identificar.

Els atracadors han actuat pràcticament a cara descoberta.

Només duyen una gorra i ulleres de sol.

Això també fa que et plantejis el perquè van d'aquesta manera.

Hi ha gent que ho fa una mica més tapat,

en aquest cas no,

sinó bastant tapat vol dir que igual no ets de per aquí.

Per tant, no ets conegut per la policia espanyola

o per la policia d'aquest cas de Catalunya.

Has de tindre aquestes variables.

Hem vent per mirar que igual són persones

que poden ser d'una altra part del territori nacional,

són persones que igual no tenen antecedents policials,

i per tant, doncs ells van enlacar el rostre sense tapar del tot.

Els treballadors han mostrat a la policia

una bossa de plàstic que han tocat els atracadors.

Els agents la porten a analitzar

per si se'n pot treure algun empremta d'actilar.

Si els delinqüents estan fixats, els podran posar nom.

Després de la primera inspecció ocular,

els investigadors es fan les preguntes habituals en tots els atracaments.

Fem una anàlisi de per què s'ha triat aquella sucursal,

com s'arriba la sucursal, com s'ha abandonat la sucursal,

i per tant, doncs, mirem sistemes de videovigilància que podria haver
en establiments del voltant,

mirar també la zona de les carreteres, en aquest cas era a Barcelona,

doncs si hi ha algun carrer, té algun radar o un semàfor,

un radar d'aquests de semàfor,

que si te saltes el semàfor per mi et fa una fotografia,

si has estat denunciat, per exemple, doncs zona verda, la zona blava,

et jeteran mirar d'assegurar tot aquesta possible informació que tinguessin.

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

Els treballadors de l'oficina han parlat de dos atracadors, però la hipòtesi de la policia és que són tres. A tots els atracadors, mínim necessites aquests tres rolls, qui executa l'atracament, el que entra, intimida, dona les ordres, posa els diners aquí, queda de la paret, o es tira el bocater rosa, o no toqui res, o el que premi l'alarma, doncs el dispararé, qualsevol d'aquestes coses, sempre hi ha algú que és el director, qui dirigeix l'atracament. Després tens una altra persona, que és la que dona cobertura dins de la sucursal, que és el que està vigilant i està pendent de tot. I, per tant, fa un estàsquet només d'assegurar que dins de la sucursal no passa res, o ningú rebota o es torna contra l'atracador, etcètera. I després hi hauria l'altra, que és el que dona cobertura a la pare exterior, que és el que fa l'estàsquet de vigilància. I també sol ser, normalment, el conductor, si és que la fugies en vehicle. De moment tot això continuarà sent una hipòtesi, perquè els investigadors no han aconseguit cap imatge del carrer relacionada amb els fets. No hi ha cap fotografia de cap cotxe que s'hagi saltat un semàfor en vermell, ni tampoc hi ha cap vehicle denunciat en zona verda o blava. Els investigadors no tenen res. Pel que fa a la localització de l'oficina, ja us hem dit que es troba el carrer AGO una via molt àmplia. El 315 fa cantonada amb el carrer Girona. L'únic que els empleats poden dir amb total seguretat és que els atracadors han marxat a peu. No saben si fora els esperava algú amb un cotxe perquè ells han quedat tancats a l'habitació de la Caixa Forta. Us hem explicat que les càmeres de videovigilància de l'oficina del carrer AGO han captat la imatge dels dos atracadors que anaven pràcticament a cara descoberta, només amb una gorra i ulleres de sol. La unitat central d'atracaments dels Mossos d'Esquadra porta temps recopilant informació de totes les persones detingudes per atracaments i assigni abans, joieries o furgons blindats. Gràcies a tots aquests anys de feina, tenen una extensa base fotogràfica d'aquesta mena de delinqüents. Ara hi ha programes informàtics i reconeixement facial,

però el 2008 aquesta tasca era molt més artesanal.

Una tasca molt casolana, casona, vull dir,
de trobar policies especialistes
de que tinguin una bona memòria fotogràfica,
de que sapin les persones de l'album,
que les tinguin ben memoritzades,
però l'altra és que siguin persones capaces
de que quan van mirant les fotografies,
de la puguin identificar.

Tinc la fotografia al dolent
i la de buscar dins d'un album, els costa molt.
I, ah, jo diria que és aquest, què em sona,
després s'haurà d'analitzar científicament, eh?
En aquest cas, dins de la unitat d'atracaments
dels Mossos d'Esquadra,
hi ha una gent que es coneix tots els delinqüents
detinguts per robatori.

Tenia aquest do de mosegar,
quan estava mirant les fotografies, de mosegar,
i dir, aquest és el que va fer l'atracament.

Aquest és el del fotograma que tenim,
del sistema de videovigilància.

I aquest, gràcies a aquest noi,
que va formar un altre company,
i aquest altre company també va desenvolupar
aquest do de saber identificar
i poder arribar a mosegar,
doncs aquest de dir, mira, ja l'he trobat.

I, finalment, doncs aquest altre gent
que havia estat format per l'altre company,
aconsegueix trobar,
dins de l'àlbum fotogràfic,
un dels atracadors.

És un atracador que la Policia Nacional
va detenir fa 5 anys a Madrid.

Necessitem, doncs, una ratificació científica.

Llavors, aquí és on anem a demanar a Policia científica
que ens faci un estudi comparatiu fisionòmic,
que és comparar la fotografia
que hem extractat del sistema de videovigilància
i la fotografia de la reseña policial
que tenim del Cos Nacional de Policia
quan el va detenir a Madrid el 2003.

Deixem la policia científica

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

fent l'estudi fisionòmic comparatiu, i hi tornarem.
Han passat dos mesos i 10 dies
des de l'atracament a l'oficina del carrer Aragó de Barcelona.
Quan hi torna a haver un altre a la ciutat de Castelló,
és el 26 de juny del 2008.
Amb les mateixes circumstàncies d'execució del robatori.
En el sentit, doncs,
de la mateixa hora, concretament als vuit del matí,
dos autors van esperar els treballadors a primera hora,
aquesta primera del matí,
per tal d'accedir a l'oficina de la ciutat de Castelló,
sempre fora de l'horari d'obertura al públic.
I, en aquest cas, també van obtenir, després de salvar,
el retard de la Caixa Força, total al butí.
Eren fets tan específics
que resultava altament improbable
que es tractessin d'autors diferents.
Els atracadors han assaltat l'oficina de la Caixa,
situada a la vinguda caputxins de Castelló,
i se n'han endut 47.000 euros.
Segons els documents oficials, també anaven armats.
Haver tenido retenidas varias personas
durante la secuencia del atraco,
sometiendo su voluntad
mediante una agresiva y amenazante exhibición de pistolas,
llegando a colocarlas a poca distancia del cuerpo de los retenidos,
y en algún momento,
llegando a colocarla con el cañón del arma en contacto
con el cuerpo,
que tenían, según refirieron los testigos,
toda la apariencia de ser armas de fuego
susceptibles de ser disparadas.
Els empleats de l'oficina ho han viscut amb molta angoixa.
Una de les testigos explicó que le temblaban las piernas
y que no podía coordinar bien sus pensamientos
con sus movimientos.
Otra de ellas dijo que se le bajó la sangre de la cabeza a los pies.
Amb aquests dos atracaments sobre la taula,
els Mossos investiguen si hi ha casos similars anteriors al 2008,
i en troben tres de molts semblants tot i que amb alguna diferència.
El primer, en una oficina del van popular a Lloret de Mar,
el 8 de juliol del 2002,
prop de 6 anys abans de l'atracament al carrer Aragó de Barcelona.
En aquesta ocasió,

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

la sala es va fer pràcticament a l'hora de tancament de l'oficina, a dos quarts de dues del migdia. Aquesta persona entra, demana canvi d'un billet de 20 euros, i, quan està demanant el canvi, intimida amb un cúter gran el treballador i automàticament entra dins l'assucursal un altre atracador amb una pistola. Intimidem els treballadors que estan en l'assucursal, se'n van a la caixa forta, agafen els diners de la caixa forta, i se'n van i marxen. Se'n porten 7.398 euros. Per entrar amb un cúter, i l'altre que porta una pistola, doncs déu-n'hi-do els diners que s'emporten. El segon va ser dos mesos després, el 9 de setembre del 2002, a Tossa de Mar, una altra entitat bancària davant popular. El botí va ser de 42.505 euros, i el tercer és de fa molt poc el 8 de juny del 2007, a la Vila Jullosa a Alacant, en aquest cas, en una oficina de la Caixa de Pensions. La quantitat robada a la Vila Jullosa va ser de 48.500 euros. No hi ha imatges dels atracadors, però sí que hi ha un testimoni que dona una primera pista. Un fiat fosc amb una matrícula estrangera. És l'únic fet on es parla d'una possible fugida amb vehicle, que es parla d'un vehicle d'aquestes característiques. Això reforça la idea de la policia que els assaltants són 3 i no 2. Els investigadors i el Departament de Seguretat de la Caixa busquen més similituds en tots aquests atracaments. Sí que era conjunt a tots els atracaments. Era la gran professionalitat i tranquil·litat dels dos atracadors a la comissió del fet delictiu. A partir d'aquí, el seu aspecte era, segons escrivi les víctimes, era bo. Estaven, diguem-ne, fins i tot vestits de manera correcta, elegants, parlaven de manera quarent, i es movien ràpidament i agilmente. També és valora si els atracadors podrien estar sota els efectes d'alguna droga. Ja us hem dit que en aquella època era habitual que molts atracaments es fessin per qüestió d'estupes faents. Se'ls va preguntar en els casos en els quals no portaven ulleres i per tant se'ls veia els ulls i els tenien vermells, etcètera.

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

La resposta va ser que no, que no tenien els ulls vermells
i que els seus moviments eren fins i tot àgils
i actuaven amb molta professionalitat i seguretat.
La qual cosa, en principi, era incompatible
amb un síndrome d'abstinència.
Sobre el modus operandi,
els investigadors arriben a la conclusió
que els atracadors busquen ciutats grans.
Era molt curiós que primer lloc estem parlant
de capitals de província, capitals de comunitat tònoma,
ciutats molt grans, nuclis urbans,
relativament pròxims al centre,
o sempre inclòsos en què seria l'àmbit municipal d'una gran ciutat.
Estem parlant de la ciutat de Barcelona, la ciutat de Castelló,
la ciutat de Madrid, en un cas,
i també les ciutats de València,
que són produïdors fets delictius,
i de Vilògi Ullosa,
que està molt a prop de la ciutat de Lacan.
Són per tant localitats amb un luclús va considerable,
on l'anonimitat és molt més gran que si ens trobéssim
en una oficina d'un poble, evidentment, per no tenir la tensió.
També busquem carrers àmples.
Un fet que cridava molt la tensió
és que tots els robatoris van tenir lloc
en grans arteries principals de comunicació de la ciutat.
Grans arteries avingudes,
en les quals la circulació del vehicle era ràpida.
Això permetia un gran avantatge,
que és una ràpida i àgil fugida del lloc dels fets.
També, avingudes amb ràpida circulació,
estem parlant del carrer Aragó de Barcelona,
la vinguda que puxins a Castelló.
Totes aquestes oficines tenen una altra particularitat.
Estan en una cantonada.
És a dir, fent cruïlla,
de manera que quan els atracadors surten de l'oficina a peu,
van fugir en quatre direccions diferents i no només dues.
Això era un punt estratègic.
Jo penso que també ho faria un avantatge als autors dels fets,
perquè el moment de sortir de l'entitat,
si l'oficina en qüestió es trobava en una cantonada,
no el podien perseguir.
Podia tirar tant per la dreta com per l'esquerra,

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

i això facilitava que es pogués difuminar, que es pogués perdre.
Evidentment, també, amb l'alament que la favoria,
aquesta gran vinguda, posilitava una ràpida fugida.
A més de la situació estratègica de les oficines,
que permetia una fugida ràpida,
els investigadors es fixen en un altre detall
que coincideix en tots els atracaments que us acabem d'explicar.
D'aquestes sucursals, des de Barcelona, Castelló, València,
Vilajoyosa i Madrid,
hi havia un percentatge altíssim de dones, d'empleades femenines.
Un dels factors seria, precisament, que les víctimes fossin dones.
Haviem deixat la policia científica dels Mossos d'Esquadra
comparant la imatge d'un dels atracadors
que ha captat la càmera de videovigilància
de la sucursal del carrer Aragó de Barcelona
amb la fotografia d'Arxiu de la Policia Nacional.
Un cop policia científica ens fa aquest estudi comparatiu.
Aquí és quan agents corroboren que, efectivament,
la persona que surt en el fotograma és ell,
corrado costa.
La policia ja té un nom, corrado costa.
De seguida sabem qui és,
primer que el que les víctimes l'identifiquin.
Fem un muntatge de reconeixement fotogràfic amb diverses fotografies
i ens assenyalen que, efectivament,
la fotografia que correspon a corrado costa
és el que els hi ha per petrar l'atracament.
A partir d'aquí, l'escenari canvia,
perquè almenys ja tenim una persona identificada,
es faltará l'altra persona,
però aquesta ja la tenim identificada.
Ara haurem de treballar, primer, per localitzar el corrado costa
i identificar l'altra o altres persones
que puguin estar treballant amb ell.
Què diu la ficha policial de corrado costa?
Sabeu que és una persona que és italiana
i sabeu que és una persona italiana que viu,
o es resident sin més no, en Àpols,
doncs nosaltres ja comencem a treballar sobre ell,
demanant informació a Itàlia,
perquè ens expliquin a veure qui és, on està,
si està vivint encara ja o no,
i una miqueta més el seu historial delictiu, etcètera.
Això, l'any 2008, no és ràpid.

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

Tota aquesta informació pot trigar mesos a arribar.
Per mirar d'avançar,
la policia també demane una ordre europea de detenció i entrega.
Però escolteu què passa.
Una setmana passen dos.
Passa un mes i el jutjat que coneix de la causa
no ha resolt sobre aquesta petició.
No resolt, vull dir, que no l'AEM és.
Ho està estudiant i ho està mirant.
Llavors ja veurem si l'acabarà a EMT o no,
però de moment no l'AEM és.
Llavors l'únic que té aquest senyor,
el senyor corrado costa,
és una ordre de detenció que nosaltres
inseririm en el nostre sistema policial.
Què vol dir?
Que la policia és identificada per qualsevol policia d'Espanya,
aquesta persona, automàticament, serà detinguda.
Fora de l'estat espanyol no se'l podrà detenir
fins que el jutge no emetia
aquesta ordre europea de detenció i entrega.
No hi ha pressa, no és independentista.
La policia repasse la testat
de la Policia Nacional del 2003,
quan van detenir Corrado Costa a Madrid.
Corrado Costa el van arrestar juntament
una altra itàlia, Salvatore Circulo.
Tots dos estaven reclamats per la justícia d'Itàlia
i els van extraditar allà.
5 anys després no se sap on parem si encara són a Itàlia
o si volten per l'estat espanyol o a altres països.
Per saber què se'n va fer,
hauran d'esperar la resposta de la policia italiana.
Per les dades dels atracaments,
Corrado Costa va delinquir l'estat espanyol l'any 2002
i molt possiblement ho hauria tornat a fer a partir del 2007,
que és quan hi ha l'atracament a la Vila Jullosa, a la Can.
Finalment arriba la informació
que els Mossos d'Esquadra van demanar a Itàlia sobre Corrado Costa.
Els confirmen que va complir condemna per atracaments abans
i que des del 2007 està en llibertat.
A partir d'aquí els investigadors treballen amb aquesta hipòtesi.
Corrado Costa queda en llibertat
i reactiva un nou grup criminal,

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

que forma una nova banda per perpetrar atracaments.
Aquesta és una mica la hipòtesi que nosaltres, en aquell moment, treballem.

De què hi pot estar s'ha pogut organitzar amb un nou grup, i aquest nou grup és el que està venint a fer tota aquesta onada d'atracaments aquí per la zona de Catalunya i per la zona de Catalunya només tenim un, però vull dir que actua per la zona de Catalunya, tota la zona de Llevant i després la zona de Madrid. De moment quedem-nos amb aquestes dues dades.

Corrado Costa viu a nàpols i es desplaça a Catalunya a fer atracaments.

Ja tenim la connexió internacional.

Un incís.

Recordeu que la policia havia dut a analitzar una bossa de plàstic que havien tocat els delinqüents?

Si hi ha empremtes, potser són de Corrado Costa, o potser es podrà avançar en la identificació del segon implica? Aquesta bossa anteriorment l'havia tocat moltes més persones. Aquestes empremtes mai s'acaben identificant.

Per tant, és possible, com en altres vegades que han passat molts atracaments, que l'atracador no va amb guants, perquè, a la millor, si no és hivern, cantes una miqueta, si vas pel carrer mons guants.

Tampoc no van amb guants de l'àtex, perquè també crides l'atenció.

Però què fan?

Es fiquen pegals dits, el tite, per exemple, o es fiquen trossos d'espèdradar.

Ja us per no deixar empremtes.

I'm ready, my lord.

Continuem.

La policia comença a controlar les aerolíners per veure si Corrado Costa s'està movent de país a país. Companies, en aquell moment, Ryanair, volaveu molt a Itàlia, perquè sabíem de què venia aquest home, vivia en teoria nàpols. Llavors, que podria estar aquí, podria estar aquí, però almenys nosaltres sabíem que la seva residència estaria en nàpols.

A banda de controlar les companyies aèries, la policia també comprova els registres d'hotels i vigila si Corrado Costa pogut llogar algun habitatge o si ha llogat algun cotxe.

Mentre es fan totes aquestes gestions,

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

finalment se met l'ordre europea de cerca i captura.
I es demana a la policia italiana
que vagi al domicili de Corrado Costa a nàpols
per veure si és i de tenir-lo.
Mentrestant, a Catalunya, el 12 de novembre del 2008,
5 mesos després de l'atracament a Castelló,
es repeteix la mateixa història.
Falten 5 minuts per a les 8 del matí.
Doncs havia Roel, una sucursal de la Caixa.
Hi ha uns treballadors que ja estan a dins de la sucursal.
La sucursal és l'hora prèvia a l'obertura
i arriba un altre treballador.
Arriba l'altre treballador
i aquí és quan un dels atracadors
assalta al treballador,
l'intimide, per accedir a dins de la sucursal,
radere, entra un segon atracador,
entra en tots dos
i un cop a dins, doncs,
demanen que els diners de la Caixa forta, etc.
No van calcular bé els tempos
i resulta que encara li faltaven 8 minuts
del retard de la Caixa forta.
I llavors, el director li diu,
escolta, mira, falta 8 minuts, no tinc res més.
Llavors, ell demanaven, doncs, donen els diners del Caixa.
Diuen, no, no, és que el Caixa és igual.
Si t'ha d'obrir el Caixa automàtic, primer, que no sé les claus.
Perquè és una empresa de seguretat que ve i el carrega.
I no et puc obrir, però és que si te'l pogués obrir, estaríem igual.
Serien, doncs, uns altres 10 minuts el que sigui.
Els davant de la situació
de que veuen que no hi ha diners perquè tot està bloquejat,
ells decideixen marxar.
En aquesta ocasió, a l'oficina de la Caixa del Carrer Villarroel de Barcelona,
tot ha quedat en una temptativa d'atracament.
Els delinqüents han entrat massa aviat a l'entitat
i no s'han atrevit a esperar que sobris la Caixa forta.
Com sempre, els investigadors visualitzen les imatges
de les càmeres de seguretat.
Són 3 atracadors.
Què veiem? Que aquí les persones han canviat.
Sí que hi ha una mateixa persona,
que és la que va estar amb el corredo costa

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

a l'atracament del Carrer Aragó.
Aquesta persona està en tots dos atracaments
i després hi ha una segona persona que no ens havia aparegut fins al moment.
I visualitzant-me les imatges, veus una persona que passa amb un ya-bye...
Les imatges no tenen gaire qualitat,
però per la manera com es mou un dels atracadors,
els investigadors tenen clar què és el corredo costa.
Ara falta identificar els dos individus que l'acompanyen.
Amb la informació que arriba d'Itàlia,
s'aconsegueix determinar qui són.
De fet, un d'ells ja era un vell conegut de la policia a Espanya.
El Vincenzo Berrequia.
Vincenzo Berrequia ja l'haviem detingut aquí a Catalunya.
L'haviem detingut aquí a Catalunya,
perquè era una persona d'aquestes
que robaven violència i intimidació
de les que s'emporten els rellotges de Luxa,
gent que va turistes principalment,
que a vegades van per Barcelona
i porten un rellotge d'altagama,
que poden valdre de 20.000 euros en amunt,
i ell era un d'aquests especialistes
que arrancava aquest rellotge i fugia i marxava corrent.
Doncs ell va ser detingut en una operació.
I l'altra persona,
era un desconegut per nosaltres,
que és el Luigi Paladino,
que és la persona que apareix en el sistema de videovigilància.
Per acabar de tancar el cercle
de l'identificació dels delinqüents,
la policia fa noves rodes de reconeixement fotogràfic
amb els empleats de les oficines.
Les víctimes de totes les entitats bancàries assaltades
acaben reconeixent els tres sospitosos.
El Corrado Costa, parlat del Luigi Paladino,
hem parlat del Vincenzo Berrequia,
són napolitans,
amb lligams amb la Camorra Napolitana,
aquí a Catalunya principalment,
el que tindriem són
diverses organitzacions mafioses o criminals.
La Sacra Corona Unita,
això és una organització criminal d'origen itàlia.
Després també hi ha la Cosa Nostra,

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

que és la més coneguda.
Després hi ha la Drangheta,
i després hi hauria la Camorra.
Aquí a Catalunya,
bàsicament han negut moltes incursions per a Catalunya
i a Espanya,
els italians han vingut sovint a fer els atracaments.
Tots els darrers atracaments a furgons blindats,
que han hagut a Espanya,
estàvem en els italians, la gana majoria,
menys el que seria la vessa
de la famosa banda del Dream Team.
Un altre dia parlarem
d'aquesta famosa banda del Dream Team,
la banda d'atracadors més buscada d'Europa.
Ara tornem al nostre relat.
Han passat 9 dies
de la temptativa d'atracament
a l'entitat de la Caixa del Carrer Villarroel de Barcelona.
La policia té clar qui són els atracadors,
que han pogut enxampar.
És 21 de novembre del 2008
i torni a haver un nou atracament.
Aquesta vegada, en una oficina de la vinguda general
a Vilès de València,
una via ampla,
els investigadors no tenen cap dubte que són ells.
En aquest nou atracament
han aconseguit en durs 618.000 euros.
La policia fa controls de carretera
amb l'única informació que va donar un testimoni anterior,
que va veure un fiat fosc amb matrícula estrangera.
De la supervisió de les línies aèries,
no se n'ha tret res,
ni del registre d'hotels ni del lloguer d'habitatges.
Els Mossos tenen estudiades les zones de Barcelona
on pensen que els atracadors poden tornar a actuar
i també quan poden tornar a fer-ho.
Res dona resultat,
fins que els investigadors se'ls encén la bombeta.
El mateix dia de l'atracament a l'oficina de València,
tot es precipita.
És 21 de novembre.
La policia controla les línies aèries des de l'abril.

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

Cada vegada que hem tingut els noms,
hem consultat si han volat, quan han volat, no sé què.
No hem tret res.
Per les carreteres, els controls que hem fet,
de pas fronterer, o els que hem fet aquí a Barcelona,
no hem tret res.
Quan identifiquem el vincenç, la clau ha de ser aquesta.
Ara sabrem quina és aquesta clau.
Inmediatament després de l'atrancament a la sucursal de València,
els investigadors comencen a preguntar
si els investigadors tornaran o no tornaran a Barcelona.
Us havíem dit que el vincenç overrèquia
ja havia estat detingut a Catalunya
per robar rellotges d'alta gama a turistes.
Doncs ara ve la sorpresa.
I ell venia a Barcelona amb els Ferris Grimaldi.
Els Ferris Grimaldi, ell venia de Xiviquivetia,
d'allà de l'Itàlia, venint cap aquí, amb el Ferri.
Arribaven a Barcelona,
es dedicaven a robar aquests rellotges de luxe als turistes,
i amb el botí se n'anaven al Ferri, agafaven el Ferri del Grimaldi,
i tornaven cap a l'Itàlia.
Els investigadors pensen que és hora de canviar d'estratègia.
El vincenç ho segur que ha sigut el que els ja haurien explicat.
No, no, mira, jo et recomano que anem amb el Grimaldi.
Per què? Perquè t'està al viès controls de carretera,
el port de l'Itàlia, entres, arries el vehicle,
pagues el teu billet, tens el teu càmer,
vas descansat, arribes aquí i ja comences a funcionar.
Deus dir-us, no has d'estar que hem pot parar la policia,
que ara em faran un control, etcètera.
Vull dir, no, perquè el port normalment és molt més l'accés,
i llavors vull dir, no, hi ha una manera de controls,
no sé, que t'enveges cap al Gèssires,
i vull dir, es poscreu a l'estret.
Però per què? Perquè estàs canviant de país,
i estàs canviant de continent.
Però aquí, la lliure circulació de ciutadans, normalment,
no, en canvi, la carretera és possible,
que és un control policial per qualsevol circumstància.
Per tant, és que fan viatge descansat,
i per tant, arribo aquí amb el meu cotxe,
i com un turista més.
Faig el que sigui, i qui pensarà que jo me'n vaig allà?

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

La gent estarà muntant controls a les carreteres,
buscant, si m'identifiquen el vehicle,
al meu moment, buscant l'atracador a l'atracador,
en un cotxe.
Però no pensaràs que t'envas amb un baix llei.
El mateix dia de l'atracament a València,
els investigadors comencen a fer gestions amb Grimaldy Lines.
Què, fins ara? Doncs no l'haviem fet encara,
haviem estat una miqueta enfreinats amb altres coses,
i llavors és quan decidim, que vas anar a fer la consulta.
Un cop fem la consulta a Grimaldy Lines,
ens informen que el senyor Corrado costa,
el senyor Luigi Paladino,
i el senyor Vincenza Berrequio,
Berrequia, perdó,
havien vingut des de Sibitabèquia el dia 1 de novembre de 2008.
Van agafar un baix llei, van vindre fins a la ciutat de Barcelona,
i aquí a Barcelona van arribar el 2 de novembre de 2008,
a les 3 de la tarda,
i que portaven dos vehicles.
Un vehicle era un Fiat Punto, matrícula italiana,
i l'altre era un Fiat Stilo, matrícula italiana.
El Fiat Stilo, aquest era fosc.
Ja ha sortit el Fiat Fosc,
que va veure un testimoni a l'atracament de la vila joyosa.
Els investigadors ara ja tenen les matrícules dels dos vehicles,
i decideixen posar-se a vigilar el port de Barcelona.
En aquest cas no hi ha cap billet comprat,
nosaltres fem la verificació amb Grimaldy Lines,
i ens diuen no tenen cap billet comprat,
sí que van vindre amb aquest billet,
però hores d'ara no hi ha cap reserva, diguem, el nom d'ells.
Llavors en aquell moment fem un dispositiu de detenció,
i ens ho juguem amb una carta a veure si realment
serà la ruta de fugida aquesta de Grimaldy Lines.
Montem el dispositiu de detenció,
i per tant comencem a tronxar el port.
Aquestes vigilàncies ja estem diversos efectius,
que estem allà apalancats,
tenim allà varios punts de palanque,
i per tant comencem la nostra tronxa,
i van passant les hores i anem mirant a veure què fem.
Tronxa és la vigilància,
l'argot és fer la vigilància.

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

La policia vigile el port amb diversos efectius,
i esperen que una hora o altra arribin els atracadors.
La palanque o l'apostadero,
se li diu al lloc on estàs,
des d'on fas la tronxa.
Llavors aquests són els argots.
Per tant, nosaltres estem fent la nostra tronxa,
i aquí una mica s'ha de saber organitzar-se.
També per si els atracadors, en cas d'arribar,
també tindran les mesures de seguretat per si venen empalmats.
Vindran empalmats, vol dir que venen armats.
Llavors sempre s'ha de tindre una miqueta.
En compta això, l'hora de fer-ho amb la màxima seguretat.
En aquest cas s'ha de dir que també dins l'argot policial,
aquests atracadors no tenien cap palmera.
Cap palmera vol dir que algú l'ha palmat,
però si hi ha algú d'acord amb algú,
doncs no tenien cap palmera a les seves esquenes.
Quan porten unes hores vigilant el port de Barcelona,
a les 5 de la tarda comencen a passar coses.
Veiem aparèixer a Corrado Costa,
amb el seu fiat estilo fosc,
matrícula italiana,
sol, arriba sol,
arriba el port,
estava molt observador,
estava mirant banda i banda,
tota l'estona amb una actitud molt vigilant,
i veiem que entra dins de la zona de venda de billets del port,
llavors allà Grimaldi demana un billet
i l'hora ha sortit del baixei,
i manifesta que vol embarcar un vehicle, etcètera.
Allà fa la compra del billet,
sí que l'observem,
que està després parlant per telèfon a fora.
Els investigadors dubten de si detenir-lo
o esperar per si apareixen els altres atracadors.
Tampoc saben si Corrado Costa porta pistola
i no es volen aventurar
a un possible enfrontament armat dins del baixei.
Són moments de tensió,
i s'ha de prendre una decisió en segons.
El que ve ara és de pel·lícula.
Jo pren la decisió de què l'hem de detenir.

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

Llavors nosaltres ell surt a la part de fora de la zona de compra de billets on té el vehicle, i just quan va agafar el vehicle, per fer ja portar-lo a la zona d'embarcament. Allà mateix ens apropem amb un vehicle que també teníem a la zona. Obrim la porta del darrere, i l'agafem i l'abduim. Però com si no hagués passat res cap a dins del vehicle. Llavors dins del vehicle, un es posa sobre d'ell per tindre-la allà reduït, i un altre agafa el seu vehicle i marxem de la zona. És que res perquè ningú espercati de res, i que si hi ha algú dels seus companys de malifetes, per allà al voltant, que no detecti o no vegi res. Corrado Costa ja està fora de circulació. Va ser una detenció superneta. No l'altre diem d'aquestes abduccions que t'han abduït, i no saps ni què ha passat aquí, no? Són les 17.45. Corrado Costa està manillat i sorprès. Els Mossos el porten directament a comissaria. Ara falten el Luigi i el Vincenzo. Però els investigadors ja tenen capturat el cap de la banda i saben que d'aquesta manera els atracaments pararan, i el vincenç de moment. Diferents regents continuen fent la tronxa o vigilància al port de Barcelona. Cap a les 19 apareix el segon cotxe italià. El Luigi Paladino ja anava sol. I ell estava amb el vehicle donant toms. No parava amb el vehicle de tota l'estona, donant toms. Passava pel port, anava per fora, tornava a la ronda, sortia, tornava al port. Llavors sí que el vam veure com nerviós mentre conduïa, i amb el telèfon, com trucant tota l'estona. I ja vam deduir que aquest senyor venia sol, que el Vincenç sobre Rèquia es devia haver quedat en l'altre lloc, perquè aquí tota apuntava que aquest home venia sol. Després d'estar donant toms i veiem que no parava, doncs normalment va mencoxar tots, perquè ja sabíem com està donant els toms, però fer-li allò que s'hi va enlargot, no?, de fer la croqueta, no?, i llavors de tancar-lo i poder-lo detenir.

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

I al mig de la ronda va ser el punt més idoni.
La policia tanca amb dos cotxes el vehicle del Luigi,
en plena ronda,
que en aquell moment estava a besar de trànsit i el de té.
Ell es va identificar amb una altra identitat,
i feien passar per una altra persona, amb una documentació falsa,
que per tant això també se li va acabar imputant
un delicte de falsificació documental,
i bé, doncs va ser detingut, i també el vehicle llei,
doncs també ha ingressat a la comissaria d'ascor.
Recordeu que avui a l'Esbuit del Matí, el Corrado, el Luigi i el Vicenço,
s'havien endut 118.000 euros
d'una sucursal bancària de València.
L'Esporcoi del vehicle, i tot plegat, recuperant la seva part del botí,
que és molt important que els cotxes.
Una aproximadament duia uns 36.000 euros,
i l'altra duia uns 33.000 euros.
Per tant, faltava l'altra part, fins al 118,
que s'haguessin gastat o que li haguessin pagat amb algú o el que fos,
però faltava la tercera part proporcional,
que era la del Vicenço de Rèquia.
I aquesta és la que portaria ja sobre.
I el Vicenço?
Nosaltres vam constatar que no va vindre fins a Barcelona,
posteriorment per investir-nos,
sabíem que tenia una mà o una nòvia
per la zona de València Castelló a Lacan,
però ja podia ser alguna d'aquestes zones,
no van poder concretar mai exactament on,
però per algunes informacions que ens van arribar,
podia ser que per aquelles zones,
perquè havia hagut algun moviment, algun hotel,
de per aquelles zones,
i llavors pensem que per algun lloc que té per allà
podia haver tingut una parella,
i per tant, la nostra conclusió va ser
que el Vicenço no va arribar a venir mai cap aquí,
sinó que es va quedar allà a la part de la comunitat valenciana.
Corrado Costa i Luigi Palladino van ser jutjats
per cadascun d'aquests atracaments
i van anar sumant condemnes.
Per l'atracament a l'oficina bancària del carrer Aragó de Barcelona,
on comença la investigació d'aquest cas,
els van caure a cadascun d'ells quatre anys de presó.

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

Durant un permís penitenciari,
Corrado Costa va fugir a Itàlia,
on se'l va tornar a detenir en un control rutinari.
Va acabar acomplint la pena al seu país.
Luigi Palladino, amb una condemna de 9 anys,
va com mutar la pena per complir l'Itàlia.
Un document oficial d'anàlisi estratègica de la màfia a Catalunya
afirma que la Camorra té diversos membres destacats que hi viuen
i tenen negocis,
però no s'han detectat mai evidències de criminalitat
en les seues accions econòmiques.
Un bar de la Camorra.
Vam estar vigilant-lo, però igual, 6 mesos.
Re.
Que a lo millor parecia que un día un gramo había corrido por allí.
No nos va traure res.
Es va mirar blankeig, es va mirar tot, es va mirar res.
Que algo feien, pero per teléfono.
No se va arribar mai a punxar,
perquè no podria cridar un delictes per punxar el teléfono.
Però parlaven molt, que estan dirigint,
que estan parlant tu, tu, combra, tu, això, tu fes l'altre.
Hi ha un altre tio que viu per Tarragona.
I el tio, m'ha fet un tronc.
I el tio, el tio, estic a la plaça,
s'ha anat a la platja, a Paybank, que no hi ha ningú,
i veus, un tio sol, caminant a mi,
i em veia la platja, amb un telèfon,
i aquest home gestionava els enviaments de droga.
I el tio no troba res.
Si jo he de intervenir el telèfon d'aquell home,
he de acreditar una activitat criminal,
però no la veig, perquè no fa res.
Ella està aquí, i té un bar, perquè t'empeto un bar,
i a l'Itàlia tindrà una mega a casa i que no li faltaran diners.
Segur, però aquí t'ho envarie viu com un tio normal.
El mateix document oficial d'anàlisi estratègica
considera que el nivell de menasa del clan de la Camorra a Catalunya
és baix.
Per cert, dos cosetes.
El Vincenzo se'n va lliurar.
I mai es va saber si la pistola que portaven Corrado Costa i Luigi Paladino
era de veritat o no.
Gràcies per escoltar-nos. Tornem tan aviat com puguem.

[Transcript] Crims / La Camorra napolitana a Catalunya

Crims, guió i coordinació, Lúdia Oriols,
revisió de guions, Ima Falcó.
Producció, Núria Aventura i Sandra Novillo.
Montador musical, Sergi Cotillas.
La propietat de la vida al mar.
Direcció artística, Dolors Martínez.
Direcció, guió i presentació,
Carles Porta, amb les veus de Catalunya Ràdio.
A l'Ampeduce si va lluny,
Nessun o più ti tira a su.
Hanno paú que se nosa la gran città,
Gli cogne la vicianza, ti potet pescar.
Bivalita, vengo a ver la antiquidad y ancianidad.
Que no ci fa la carita, disbomberà-me.
Tre'n ja està, nell'al d'hila.
Sigueron, guà, vigueron-la.
Vegeando frito y pa'cara.
Sigueron, guà, vigueron-la.
Trinque pa'l'ànger, putigú.
Pute, putigú, va, va.
Noi ti dirà che tammerà l'eternità.
Poi troberà una raga che a la metà della sua età.
I ti dirà, non torno a canta, buro la felicità.
I valita, vingue, ce ne,
Don ce ne, più vi vagi su.
Che supergiù, in primo fu.
Aminaciarei, ricco e irreba,
Patateche, panperdola,
e loro a lui caro Gesù.
Grazie, thank you.
Vai prima tu.
Sigueron, guà, vigueron-la.
Vegeando frito y pa'l'ànger.
Sigueron, guà, vigueron-la.
Trinque pa'l'ànger, putigú.
Sigueron, guà, vigueron-la.
Vegeando frito y pa'l'ànger.
Sigueron, jugueron-li.
Trinque pa'l'ànger, putigú, putigú, putigú.
I valita, vingue, ce ne,
Don ce ne, più vi vagi su.
I valita, vingue, ce ne,
Don ce ne, più vi vagi su.